

ΟΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Τ Ο Υ

ΘΑΥΜΑΤΟΤΡΓΟΥ.

Ψαλλομένη τῇ Δεκάτῃ τῆ Φθιναρίου Μηνός.

ΣΤΗΝ ΤΕΘΕΓΣΑ ΠΑΡΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ.

Νυν τύποις ἐκδοθῆσα, καὶ μετ' ἐπιμελείας ὅτι
πλάξης διορθωθῆσα.

αψοδ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ

1745
1784

87

Παρά Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ ἔκδοτῃ
CON LICENZA DE' SUOI

ΜΗΝΙ ΦΕΤΡΟΥΑΡΙΩ, Γ.
ΤΟΥ ΑΓΓΙΟΥ ΓΕΡΟΜΑΡΤΤΡΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Εν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὴν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἢ
τῷ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἱ. δ. κ. ψάλλομεν
ἱ. προσόμοια γ. δάτεροντες τὸ α.

Ποίημα Γεωργίου Τραπεζούντης, ἡχ. α.
Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡς Οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας εὐδοξε
κὶ τῷ Χειρῷ σωθῆναι, μετ' Ἀγίων Ἀγ-
γέλων, παντοίας τῆς βασανῆς ὑτέσης σερ-
ρῶς, κὶ τυραννικῶν ὁμοιοτήτων, κὶ μαρτυρη-
σας γενναίως, ὑπὲρ Χειρῶ, συνάφραν
τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

ΜΑρμαρυγαῖς ἀκηράτοις κατασφαπτόμενος, τὸ ἱππικ-
ὸν Ἡλίο, ὃ Χαράλαμπος μάκαρ, ὁλόφωτος ἔδρα-
νης Μάρτυς Χειρῶ, Γεράς τ' ἐννομώτατος. διὰ Χειρῶ
συνυπάρχων ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ Κόσμου ταυτὸς πρέσβυς.

Δόξα, ἡχος β'.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον :

Ω Θάυματος φρυκτῆ, ὃ τερασίῃς ἔχουσ. ὅς αἶ γάρ σου
Μαρτύρων, ἰάσεως ἐκτελέσῃ, καὶ θαύματα παρὰδόξῃ.
ἔ. Δίκαια ☉ ὡς φοβῆναι αὐτῇσιν.

Δόξα, καὶ τῷ Θεοτοκίῳ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

E' N

Τὸ, Μαιάριος αὐτῶν, τὸ αἰ. Ἀντίφωνον, ἕς τὸ, Κύριε
ἐκίραξα, ἰσῶμεν ᾠ. ἡ. κ. ψάλλομεν ᾠ. προσόμοια,
Ἡ γὰρ π. β'.

Οἱ ἅλιν ἀποθήμενοι.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκ νεότητος, ἀνὰ τετραετίας τῷ Θεωπότη, τῇ τῶν ἐκ-
πόθησας, καὶ αὐτῇ τοῖς ἰχνέουσιν ἡκολούθησας, κα-
θαρθεῖς πάσης δὲ, τῇ παθῶν κηλίδος, Θέαν χάριν
κατεπλήθυσας, τελῶν ἰάματα, καὶ θαυματουργὰν τὴν
παράδοξα. καὶ Μάριτος ἐχρηματίσας, πάσαις προσβο-
λαῖς τῇ κολάσειων, ἀκλόνητος μένας, διωκόμεν τῇ τυ-
θιούτῃ ἐν Σταυρῷ. ὃν ἐκτενῶς καὶ δικαίως ὑπὲρ τῇ
ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Η "Λοις προσηλέμενον, σὺ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ κα-
 τεργώτατον. Ἀΐλητὰ Χαράλαμτες, καὶ ἀήτητον,
 τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νῦν ἄσυχλον, διετήρας σω-
 τριβόμενος. Νῆος γὰρ ἔρωσε, εὐδοθελὲς πλεσίως αἰέτλε-
 γε, καὶ φέρην τῆς κολάσιων, ἅτασαν ἰδέαν ἡρένιζε,
 Μάρτυς Ἀΐλοφορέ, Χειρὲς τῆς ταπεινότητων κοινωνε, οὐ
 παρρησία ἐκέλευε ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Χ Αραὸν τιμὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τιμὴν ὑπέρτιμον δοξάν,
ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαθίαν
σιν, Ἰερεῦ Ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναῖόν τε,
ὁ τὰ φροσώματα, καὶ τὰς παρατάξεις τῷ δράκοντι
αἰμάτων σου τοῖς ῥάμμασι, ἄρδιν κατακλύσας τῇ χαί-
ριτι, καὶ θάλας ἐντάλῃ νεκρὸς ὕψινα σῆσας ἀληθῶς, καὶ
παρρησία δέομεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴτερά προσόμοια, ἢ χ^ο δ'. Εἴδοκας σημάσων.

Εἴδοκας τὸ σῶμά σου πρὸς τὰς βασάνους Αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, ἢ παρανόμων αἰκισίων, καὶ αὐτοψίας τὸν νῦν μετέρσιον, παύλβιε Χαράλαμτες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ τλάσιωσας, κατοικῆν κατηξίωσαι, ἢ πασάδα Οὐράνιον. Δίς.

Εἴδοκας τοῖς δούλοισι σου, τὸν σὸν θρόνον Κύριε, ΧΑΡΑΛΑΜΠΗ τὸν εὐδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, ἢ συμφορῶν καὶ λυτηρῶν, καὶ καθαρῆτιν τῆς πλάνης μέγιστον. διό σου τῷ φιλοφύτρῳ, οἰκονομίαν δοξαζόμεν, πολυδάσπαλιν χε Κύριε, καὶ Σωτὴρ ἢ ψυχῶν ἡμῶν.

ΧΑἰεν ὑπὲρ ἡλθας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἄνθρωπον, Αἰθλοφόρε Χαράλαμτες, χάρις ἢ ἰάσεων, πᾶσι παρεμφάνει, καὶ ἢ θαυμασιῶν, ἢ ἀναιρέτητος πληθύν, τὴν δωρεά σου κηρύττει Ἀγίε. αἶς ὅπως ὑπὲρ λόγοντες, καὶ νῦν ἀπάληφας εὐδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸ Θεὸν ἡμῶν, ἢ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, ἢ χ^ο δ'.

Εἴδοκας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἰουργῶν τῷ Δεσπότη, καὶ Κτίσει σου, ὡς ἱερᾶς ἐνομώματος. εἰ καὶ τὸ πάθος γέγονας μιμητὴς Θεόφρον Χαράλαμτες. σεαυτὸν γὰρ θυσίαν ἀπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σέ θυσίαν εαυτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαναγόντι. διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ ἢς Οὐρανίης σκηνώσεως, ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ πρωτοτόκων. ὃ καὶ πρεσβείας ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυοῦμαι ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σε τῷ πανόρτον μνήμῳ, καὶ τότῃ ζέοντι προσκυνοῦντες τῷ σὺν Κάραν, τῷ ἁπαρά θαύματα βρῦσαν, καὶ λοιμῶδη νόσον ἐκ ποδῶν τοιμεύω, σωτηρίαν καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβύσαν.

Καὶ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ Διὰ σέ Θεοτόκον, Προφῆτης Δαβίδ.

Εἰσοδ^ο, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνάγνωσματα.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑῦδε λέγει Κύριος· ταῦτα τὰ ἔθνη σωθήσονται ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκούς ποιήσῃ ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τὰς μάρτυρας αἰψῶν, καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἀπάτωσαν ἀληθῆ. γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελέξαμην. ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσῃτε μοι, καὶ σωῆτε, ὅτι ἐγὼ ἔσμαι. ἔμπροσθέν μου ἐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ ἐκ ἔσται. ἐγὼ ἔσμαι ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἐστὶ πᾶρεξ ἐμέ ὁ σωζών. ἐγὼ ἀνῆγγαλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ ἐκ ὑμῖν ἄλλοτερος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ ἔσμαι, καὶ ἐκ ἐστὶν ὁ ἐκ ἢ χαρῶν με ἐξαρρέμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποτρέψῃ αὐτό; ἔγω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρεύμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ. Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΪΩΝ ψυχὰ ἐν χάρι Θεοῦ, καὶ εἰ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βόϊστος. ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθναῖν καὶ ἐλογίσθη κακώσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορὰ συνύτρυμμα, οἱ δὲ ἦσαν ἐν ἡρώῃ. καὶ γὰρ ἐν ὅλῃ αὐθιῶν ἐὰν κολασθῶν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδάριόι, μεγάλα ἀίεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεός ἐπέρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους εαυτοῦ, ὡς χρυσὸν ἐν χωνόλῃ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνάλαμψαι, καὶ ὡς ἀπινθήρες ἐν καλῇ διαδραμεῖνται. κρινῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσονται λαῶν.

καὶ βασιλεύσα αὐτῶν Κύριος ἡς τὰς αἰῶνας. οἱ τετοι-
θότες ἐπ' αὐτὸν σιωήσασιν ἀλήθιαν, καὶ οἱ πῖσοι ἐν
ἀγάτῃ προσκυνῶσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ὀσίοις αὐτῷ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 16.

Δίκατοι ἡς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. διὰ τὸ τοιοῦτον λήφον-
ται τὸ βασίλειον τῆς ἀπειρίας, καὶ τὸ διάδημα τῶ καύλας
ἐκ χάριτος Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσθαι αὐτὰς, καὶ
τῷ βραχίονι ὑπερασπῆ αὐτῶν. λήφεται παντοπλίαν τὸν
ζήλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσεται τὴν Κτίσιν ἡς ἁμῶν ἐχ-
θρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται
κόρυθα, κέσιν αὐτοῦ κριτὸν. λήφεται ἀπὸ τοῦ ἀκαταμά-
χητον, ὁσὸν τῆς ἀποστομῆς ὀργῆς ἡς ῥομφαίαν.
σωεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τὰς παροφρονας.
πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ ἀκύ-
κλου τοῦ ἐξ ἑβρῶν ἐπὶ σκοτὸν ὀλένται· καὶ ἐκ τετροβό-
λου θυμῷ πλήρης ῥιφῆσονται χάλασαι. ἀγανακτήσῃ κατ'
αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλησῶσιν αὐτο-
πόμῳ· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυναμείως καὶ ὡς
λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτὰς, καὶ ἐρημώσῃ τὰς αὐτῶν γῆν
αὐτομῆα, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψῃ θρόνους δυναστῶν.
ἀκούσατε οὐκ βασιλεῖς, καὶ σιωπέτε, μάθετε δικασαὶ
περάτων γῆς· ἐρωτίσαοτε οἱ κρατῶντες πλήθους, καὶ γε-
γυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἰδῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Καὶ γίνεται ἡ σιωπὴ ἐκτοῦς. ἡς τὴν Λατρίαν

ψάλλοντες ἢ ἰδιόμελα, ἢ ἦχος αἰ.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρ-
τίσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν Κόραν τῷ Μεγαλομάρ-
τυρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ἐν κόλποις κατέχεσαι,

ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάντητον. μεθ' ὧν καὶ
ἡμῖς ὁσημέραι ἀπαρῦόμενοι ζῇ αὐτῇ τῇ ἰάσει ῥῆ-
θρα, τῆς πανάλης λοιμικῆς ἀπαλλαγόμεθα νόσος, δι-
χαρισθῶντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῇ ψυχῶν, καὶ
τῇ σωματίων ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸν θῆον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χα-
ράλαμπε, τῆς Οὐρανῶν Βασιλέως οἰκήτωρ γέγο-
νας, καὶ πρεσβύτης ὑπὲρ τὸν Κόσμον παραινόμενος. τὸ δὲ
καρτερικώτατον σε σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἰαμασώτι-
μον τοῖς αὐτῷ προσῆσι, καὶ ἀπομεινῶσι μετὰ πόθου. τὴν δὲ
παντίμονον Κόραν, ἡ Ἑλλάς ἐκτίσατο πλεοναυτῶν ἀδράτα-
χον, καὶ θησαυρὸν πολυτίμων. δι' ἧς τῇ ὄντως ἐφετῶν
τυγχάνῃ, καὶ τῇ ἐναντίῳ ἐκλυτρεῖται, ἐπισκιάσῃ τῆς ἐν
σοὶ θῆας χάριτος. Ὁ αὐτός.

Πῖσα καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην
σε ζέοντι, καὶ τῷ Μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς
περ κλίμακι χρησάμενος, ἀνῆλθες πρὸς ἑρμηνείας λαμ-
πρῆς, καὶ κἄνθεν τῇ θεόθεν δοθείη σοι χάρις, ἐποπτείας
τῆς τελειότητος τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τὴν σὺν
γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὺν παντίμονον Κόραν κα-
τασπάζομενος, Μάρτυς ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ.

ἢ ἢ Ὁ αὐτός.

Τὰ τῷ πονηρῷ ἡκονημένῳ βέλῃ, ἀτήμβλυνας Ἀγί-
τῇ τῇ σὺν αἰθρῶν ἀντιτυχία, καὶ κατήχυνας ὄφιν
τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ τέτε ὄργανον Σεβήρον τὸν ἀσεβή-
σαν. ἀκλινῇ γὰρ διανοίᾳ τῇ πέτρᾳ ἐρηρασμένος τῆς πί-
στεως, ἀδιόλητος ἔμεινας. διὰ αὐτὴν ἀντιφάσας τῆς ἀσεβεί-
ας, ἡ κατήχυσαν περιτρέψῃ τὴν γῆν σου ἐκείνην
αὐτῷ ἐν ἑρμηνείᾳ συγχωρήσας Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβύταις
ἀδιαλάττως, ὑπὲρ τῇ τῆς καὶ πόθῳ τιμῶντων ἐν ἁσ-
μασι, τὴν πανσεβάσμιον Κόραν σου.

Ο αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τῷ Χριστῷ Χαράλαμτες γεν-
ναϊότατε, σὺ ῥωμαλέω φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν
μεγαλοφώνως ἐν σαδίῳ ἐκήρυξας, ἔξ τῶν παρόντων κατα-
φρονήσας ὡς προσκαίρων. καὶ νῦν ἐν ἑρανοῖς ἐπαγαλλό-
μενος σὺ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύσως τὸν Χρι-
στὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παρρήσια ὡμολόγησας, ἐκέλευε ἡρ-
γεῖν τὸν Κόσμον, καὶ τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον
ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρώμενον ἡμᾶς
παντοίων αἰῶν, τὸς ἐν πίσει, καὶ πότῳ ἀσπαζομένους τὴν
σεβάσμιον Κάραν σου, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐορτά-
ζοντας.

Ο αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος Θεωπέσιε, τὰς βα-
σάνες ἔξ τῶν αἰθέρων ἡς ἐδὸν ἐλογίσω, αἰὲν ἀνδρῶς
ὤρμησας πρὸς τὰ σκάμματα. τῇ δὲ θάφῃ Πνύματι
λαμπρυνθῆς τὴν διάνοιαν, Βασιλεῖα παρανομοῦτατον
ἤλεγξας, καὶ τὸς τιμωρεμένους σε ποινῶς καθυπέβαλες,
καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίσιν ἐκράτυνας. καὶ νῦν ἐν ἑρανοῖς
τὰ γέρα ἔξ τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύσως δεξο-
λογῆς τὴν ἀγίαν Τελαίδα, καὶ πρεσβάας ὑπὲρ τῶν πί-
σεω καὶ πότῳ τιμώντων τὴν σεβάσμιον Κάραν σου.

Δόξα, ἡχ. π. α.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες ἀωχρηθῶμεν ἐν τῇ παν-
σίμῳ πανηγύρεϊ τῷ Ἀθλοφόρῳ, καὶ πνύματικῶς
πανηγυρίζωμεν. σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ παν-
σεβάσμιος πανηγυρίς ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ τῷ Γερομάρ-
τυρος, τρεπτεῖσαν ἡμῶν παρατιθεμένη τὰς αἰετήσας τῶν
παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανάφημον αὐτοῦ κεφαλὴν,
ἰάματα ὡς νάματα βλύξας, πᾶσι τοῖς πεισῶς αὐτοῦ
προσέσσι, καὶ ἀρυομένοις ἐξ αὐτῆς ἴασιν ψυχῶν τε καὶ σω-
μάτων. καὶ δεινῶν ἀπαλλαγῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ δυσωπῶμεν ὡς Θεὸς Μητέρα, ἀλογημένη.

Καὶ αἱ σινηθῆς ἀχλαί. Εἰς τὸν ἔ. ἡ. προσόμοια, ἡχος α'.

Πανάφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανάφημε Μάρτυς τῷ Χριστῷ, ἀθλητὰ Χαράλαμ-
τες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνέκηρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον,
μείσον τῷ σαδίῳ. διὸ καὶ ἠγωνίσαι, καὶ ἔξ τῶν αὐτιτάλων
ῥωννύμενος, οἶδεν τῷ Πνύματος, καὶ τὸν ζήφανον ἀτά-
ληφας. ὁθεν πάντες τὴν Κάραν σου σέβουμεν.

ἔ. Δίκαιος ὡς φαίνεται αὐθῆσα.

Αβραμέται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστιανική.
Κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτίσαστο, ὡς κρῶνιον βρύσσων,
ἰαμάτων ῥῆθρα, καὶ τλῶτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενυ-
μένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσιν, λοιμικῶς τε τὴν
πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων ἔξ μακαρίζοντων σε.

ἔ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' ἀχλὺς, ἀσεβῆς κατέπτηξας. ἐξ
ᾧ καὶ πλῆθος προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε, καὶ
τὸν δαιμονῶντα ἀδύς ἰασάμενος, Γαλιθαῖν βασιλίδι
ἀνέλκυσας, τῆς πλῆθους δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτῃ
προσήγαγες, ἐξομνέων ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, ἡχ. δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν
γενναϊότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ ζέμμασι κατεσιμ-
μένον, Γερωσιῆς, καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τῷ
παντάνεκτῳ Θεῷ, Χαράλαμτη τὸν ἐν μάρτυρι μέγιστον
ἀφημῆσωμεν. ὅπως γὰρ τὸν ἀλάστορα καταταλαίσας, τρώ-
ταιον μέγα καὶ τῆς πλῆθους ἀνίστατο, καὶ νῦν ἐν ἑρανοῖς τὸν
Θεὸν ἔξαιτῆται ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἡμῶν παραχρῆν, καὶ παν-
τοίων νόσων ἀπαλλαγῶν, τοῖς θερμῶς προσέρχεσθαι αὐτῷ,
καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Κάραν ἀλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν

ἐτίσιον αὐτῷ μνήμῳ μετὰ πόθῳ τελῶσι, καὶ αἰτεμενοὺς
δι' αὐτῷ τῷ Θεῷ ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδυνῶν τὴς δούλης σου φύλαττε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ως σύλῳ ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χειρῶν, καὶ
λύχνῳ ἀήρωτος τῆς οἰκουμένης σοφίᾳ, ἐδήχθης
ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τῶν
μαρτυρίων, ἔλυσας καὶ ἠδῶλόν, τὴν σκοτούμαιναν μάκαρ.
διὸ ἐν παρήρησι Χειρῶν πρόσβαλε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἴτα γίνεται ἡ σωτήριος ἀλόγησις τῶν ἁγίων, καὶ με-
ταλαμβάνομεν ὅς αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἀγιασ-
μὸν ψυχῆς, καὶ σώματος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύ-
ριος. τὸ Τροπαίον, ὡς σύλῳ ἀκλόνητος.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νυν, Θεοτοκίον.

Τὸ αὐτὸ αἰὼν ἀτόκῳ.

Ἡ ἡλὸ. μετὰ τὴν ἀ. ἡλὸ. ἡλὸ. ἦχος γ'.

Θεὸς Πίστεως.

Εργοὶς ἔλαμψας τῆς ἀσεβείας πλάνῳ ἰσβείας κα-
κοδοξίας, ὡς τῷ Χειρῶν γρατιώτης Χαράλαμπες,
καὶ παρανόμων τὴν φάλαγγας ἡγῶνας, τροπαιοφόρῳ
ταμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς εὐδοξε, Χειρὸν τὸν
Θεὸν ἐκέλευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θαῦμα μέγιστον τῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάσας
Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτῷ τὰ πάντα
συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἔξεδρεψας γάλακτι,
τὸν τροφοδότῳ καὶ πλάσῳ τῆς φύσεως. Κόρη τὰ-
ναγενε, αὐτὸν ἐκτελῶς ἐκέλευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. ἡλὸ. ἡλὸ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ ἀνέταλας ἐκ τῆς εἰσῆς, καὶ τις ἐξ ἐφώτι-
σας, ταῖς τῶν θαυμαμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς
Χαράλαμπες. ὅθεν τιμῶμεν τὰ θαῦτά σου λάψανα.

Ἐτερον, Ὁμοιον.

Ιερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ
ἱερὸν θῦμα σοφίᾳ, προσερχομένῳ ἱερώτατε, τῷ θαῦ-
λόγῳ, ὃ θαῦρος δεδοξασται.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μελὸς τῆς εἰσῆς τρυφὸρον βῆτον, σὲ τὸ τῷ βα-
σάσαςαν, τὸ πᾶς ψυχῆς φωταγωγῶν, καὶ μὴ
φλεχθῆσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθῆ-
σαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος γ'.

Τὴν ὥραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τῶν βίβων, καὶ τὸ ὑπέρλαμ-
προν τῶν μαρτυρίων σου, καταπλαγῆσαι ἡ Ἑλλάς,
βοᾶσαι ἀφραϊνομένη· σήμερον τιμῶμεν σε κεφαλῇ τῷ
σεβάσμιον, θραῦσον τὰ φρυγὰματα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδυνῶν, καὶ νοσημάτων
τῶν ὑμῶν τῶν σε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀπαρόγαμον Θεογεννήτορ, τὴν τὸν ἀχώρη-
τον γαστρίᾳ χωρήσαςαν, καὶ τὸν τροφίαν τῶν πάντων
τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνῳ ἔξιστάσαςαν, τῆς
κατάρτας λυτρωσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν τα-
νάχσαντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφάνως βοῶντες,
χαῖρε ἡ κεχαριστωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τῷ δ'. ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ἦ. Περὺτάμω ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ,

Τὸ, Πᾶσα πνεή. Εὐαγγέλιον ἐκ τῆ κτ' Λευκῶν.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτῷ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ
τῆς ἀνθρώπων· ἐπιβαλῶσι.

Εἶπα τὸν Ν'. Ψαλμὸν. Δόξα. Ταῖς τῆ Α' Θλοφῶρε.
Καὶ νυν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. ἔ. Ε' λέησόν με ὁ Θεός.
Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἦχ. π. β'.

Φ Α' λαγγα Θεοσεφῆ φωτοφανῶς Μάρτυρος, ὑπὲρ Χρ-
στῷ τυθῆσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον σωῶσασ-
μὸν τῷ Ἱερομάρτυρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, φιλομάρτυ-
ρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερὸν μνήμην αὐτῶν
πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· τῆς
λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν ἀσεβόφρονα λαόν σου ἐλδοτέρωσον,
καὶ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'.
Ε' λέη καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶπα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετ' ἑξὶ Εἰρμῶν ἄς ε'.

Καὶ τῷ Α' γίς ἄς ἡ. Ὁ Κανὼν τῷ Α' γίς.
Ω' δὴ α'. ἦχος π. β'. Ως ἐν ἡτῇρῳ πεζάσας ὁ Ἰσραήλ.

Χ Οροβαπῶν ἀφροσύνης καὶ νοητῆ, Οὐρανῶν σκυώ-
ματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀεσπέρῳ ῥυσαίμε-
ταυτῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφίῃ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Η' Φωτοφόρος σε μνήμη ἡλιακῆς, ἀπαγράπτη χάρι-
τας, καὶ φωτίζει τὸς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμωντάς σε
χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθείας ταύτης ἐπώνυμε.

Τ Αἰς τῇ αἰμάτων ράνισι τὴν ἀλμυρὰν, ἀπιστίας θά-
λασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, ἀσεβείας γέγονας
Χερσὶ, καταρδῶν ἀληθείας τὴν Ἐκκλησίαν ἁή.

Θεοτοκίον.

Α' Μαρτιῶν καταγίδες, καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύ-
ματα, καὶ ταυτῶν ἐταγωγὰ, ἐπ' ἐμὲ διήλυσαν
τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Ε' τε.

Ε' τερ. Κανὼν τῷ Α' γίς. Ω' δὴ α'. ἦχος δ'.

Α' νοῖζω τὸ σῶμα μου.

Τ Η'ν Κάρων τὴν παύσετον, καὶ τὰ παλαιόματα
Κύριε, ὑμῶν ἐφιέμενος τῷ σε θείῳ θράποντος, θάαν
ἐλαμψιν ἔξ ὑψους ἔξαιτῶμαι, δι' ἧς ἀναμέλψαται
ταῦτα διωήσομαι.

Σ Εβῆρον τὸν ἄθιον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθῆλεις
Χαράλαμπες, σωὲ Κρίστω ἄφρονι, τὴν δυσέ-
βαν τὴν τέκων ἀτελέγχεας. αὐτῶν ἐξεφάσσει χαρὶ
τῷ Κτίσῃ σου.

Β Ασίλῃον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσασθαι, δαιμό-
νων διώκῃν τε, θῆε ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, νοση-
ματων τε παντοίων ἐλατῆρα. διὸ ἐορτάζῃς σου τὴν μνή-
μην Α' γίς.

Θεοτοκίον.

Μ Αρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν,
τὸ ὅρ. τὸ ἅγιον, ζάμονον τὴν πάγχρυστον,
τὴν βασιάσασαν τὸ φύσει θῆον μάννα, τὸ τρέφον ἐκά-
στοτε πιστῶς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Α' νοῖζω τὸ σῶμα μου.

Ω' δὴ γ'. Οὐκ ἐστὶν ἅγιος ὡς σύ.

Ο Ὡς ἐστὶν ὅλος ἔξαιτῶν, τῇ θουμάτῳ τῇ πλήθει,
ἅπερ ἐδράσας ἐστὶ ἐν τῷ βίῳ τερῶν, καὶ πρὸ
Θεὸν μετελθῶν, Α' Θλοφῶρε Μάρτυς ἀξιάγασε.

Δ Ὡς ἡμεῖς θῆε κρατυθῆς, τὸ ἀνίχυρον θράσος
τῇ ἀνόμενῳ καθῆλεις, γρατιώτης ὡς γερότης, ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ ἀθλητῆς, ὡς πολίτης θῆας παρα-
ταξέως.

Α Ἰμάτων ῥάσαντες κρηνοὶ, σε τῷ σώματι πᾶσαν
ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δανὴν τυρκαίαν, κατέ-
βησαν, τῆς τραυφῆς, τὸν χαμαρρὸν σοὶ δὲ προεξέστησαν.

Β

Θε

Θεοτοκίον.

Α Γίωv Α'γιον Θεόν, πέτοκας Παναγία, αγιότητος οἶκ^ο, δεδαγμενὴ καθαρός, καὶ τύλη μόνη Χειρός, ὡς διήλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Τὸς σὲς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τ Οὐς σὲς ὑμνολόγους Θεοφόρε, τιςὼς σιωελθόντας ἐν Ναῶ, τὴν Κάρων προσκυνησαίς, τὴν θάαν καὶ σεβάσμιον, φέρει καὶ διαφύλαττε, σκαυδαίων τὸ πολεμήτορ^ο.

Ν Εκρὸν νεανίαν αἰσθήσας, δαιμόνων ὀφθής τε ἐλατῆρ, πλήθη βροτῶν ὀξέσης, καὶ τῷ Χειρῶ προσήγαγες, μαρτυρικῶ ἐν αἵματι, χαρῶν ἀρπάσας τῷ δράκοντες.

Δ Εὐτε ἡ πληθὺς ἔβη χειρῶν ὑμῶν, Κυρίε τὸν Μάρτυρα τιςὼς, αἰνέσωμεν καὶ ζήλωμεν, αὐτῷ τὴν Κάρων ἄσμασι, πνέματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὐρωμεν. Θεοτοκίον.

Υ Γίον τῷ Θεῷ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν Κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσας, ἀγκάλας σου ἐβάσας, Παρθενομήτορ ἄχραντε, Χειριῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τὸς σὲς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, ἦχ^ο γ'. Θάας Πίσεως.

Σ Τύλος ἄσπετος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβετος τῆς Οἰκμενῆς, ἀθλοφόρε ἀνεδάχτης ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, καὶ ἀναλάμπας Ἡλίας φαιδρότερον, τὴν ἔβη ἁδῶλων ἐλαύνεις σκοτόμαναν. Μάρτυς εὐδοξε, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἰκέταε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλε^ο.

Ἔτερον, ἦχος α'. Τὸν τίφονσε Σωτήρ.

Τ Α' σίφη ἔβη τιςὼν, ἄσεβῶς σιωελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χειρῶ, Χαραλάμπη τὸν μέγα, ἀξίως ἄφησάμεν, ἄσεβας τὸν πρόμαχον, ἀδαμαῦτινον, καὶ

δυο.

δυοσεβῶν καθαρέτω, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τῷ συμπατος Κόσμῳ, Χειρὸν τὸν θεάνθρωτον.

Θεοτοκίον.

Μ Αρῖα τὸ σεπτόν, τῷ Δεσπότη δοχῶν, αἰάσησον ἡμᾶς, πεπνωκότας ἄς χάος, δανῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτήρια, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τὴς δούλες σου.

Ὡδὴ δ'. Χειρὸς με δυνάμεις.

Ω Ραῖ^ο γέγονας, χειρὸς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλονῆς, ταύτῃ κατηγλαῖσας, Χαραλάμπης ἀθλητῶν, ἐγκαλλώτισμα καὶ σῆμα.

Δ Αιμόνων ξόανα, τῇ σῇ σιωέλφας, Ἀθλοφόρε ἀνδράα Ναὸν σωτὸν, τῷ Ἀγίῳ Πνέματος, καὶ καρτερίας ἀψάδης, σῆλιν δάξας καὶ ὑπόδαγμα.

Ε Ἰς ὑψ^ο αἰρόντες τὰς χεῖρας εὐδοξε, οἱ τῷ σκοτὶ προσάται σὺ τὰς πλάμας, ἔξεν τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αὐῶν^ο ἀληθῆ, προξενόντες σοὶ ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ι Σχύς, καὶ ὑμνησις, Χειρὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σὲ αἰατάλας ὑπερβολῇ, Πανάγνε χειρότητας, καὶ λυτρώσάμεν^ο ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ἄλλ^ο. Ὁ καθήμεν^ο ἐν δόξῃ.

Ο Καθήμεν^ο ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνον θεότητος, αἰετὶ δέξασε ὡς περ χειροσπτερυγα τελέαν, ἄς ἔρα νίης σκηνώσεως ἀνιπτάμενον, ὡς ἀήτητον ἀθλητῶν καὶ περὶδοξον.

Λ Αμπρωόμενος τῷ φέγγει, τῷ Θεῷ Μάρτυς εὐδοξε, πρὸ βημαίων ἱεῖς, ἔβη παρανομήτων ἀδμαυτος, καὶ τὸν Χειρὸν ἐλάττωως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τελεον φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

ΜΕγας ὄντως ἀνεδέχθη, θησαυρός καὶ πολυύλβος,
ἡ τιμία Κάρα, σὺ τὴ ἀήττητε Χαράλαμπες,
πολυτοικίλῃ τῶς νόσος, τὴν πανώλιον τε, ἀπελαύνουσα,
νόσον δυοῦμαι τῇ Πνύματι.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν,
τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον,
τὴν ἑπερανίον πύλιν τὴν ἡσάγισαν, τὴν δοξάζοντας,
ταύτῃ Θεὸς ἢ Βασίλισσα.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ω, δὴ ἐ. Τῷ θάφῳ φέγγασα ἀγαθὴ.

Τὸ θῆον πάθος τὸ δι' ἡμᾶς πάθη ὑπομείναντος γερόως,
Μάρτυς Χρυσὸ μιμησάμενος, φέρης τῶς ἐν ὅλῳ σώ-
ματι εὐδοξίῃ, ἥλῳ προσηλώτης καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν ἔβλῃ διωκτῶν, Λόγος ὁ σιναῖναρχος Πα-
τερ, ἐπανορθύμενος παύσοι, λόγον τῶς ἀλόγοις
σαφῶς ἐντίθησι, λυθιῶναι ἔβλῃ δεσμῶν σε διαγορεύσει.

Τοῖς ὀβελίσκοις περὶ τῆς, ἔτρωσας καρδίαν τῇ δα-
νῇ, ἔβλῃ γηγενῶν πολεμήτορος, λόγῳ τῆς ἀνδρείας
καρτερείας σε, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιάγαγε.

Θεοτοκίον.

Τῷ θάφῳ φέγγασα ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην με-
ψυχῇ, ταῖς ἡδοναῖς φωταγωγήσον, καὶ πρὸς σωτηρί-
ας τρέβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν Σωτῆρα Χρυσὸν κηρύσσουσα.

Ἄλλος. Εἰς τὴν πύλιν ταύταντα.

Εἵσανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σε. σὺ γὰρ
πανσεβάσμιος ἡ Κάρα, νόσος ἐλαύνουσα, διώκει δαι-
μονας, καὶ τὰσι προσρέχουσι τισοῖς, ἵασι χαρίζεται, καὶ
κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωματικῶν νοσήματα, καὶ ἔβλῃ ψυχῶν ΧΑΡΑ' ΛΑΜ-
ΠΕΣ, ταύονται τῆς θείας Κεφαλῆς σε, προσκυ-

νημένης καὶ τιμωμένης σεπτῶς. Χρυσὸς γὰρ δεδωρηται ἡμῖν,
ταύτῃ ἰατρίῳ, καὶ δανῶν ἀμυντήριον.

Εἰς τὴν πύλιν ταύταντα, καὶ ἔβλῃ τῶς ἀνδρείας, βλέπον-
τες τῶς χῆρας κεκοιμημένας, καὶ κρεμασμένας τῇ σώ-
ματι σε δανῶς, Δεσπότης παντόλμῃς ὑβριστεῖ. σὺ δ' ὡς
χρυσομίμητος, τῇτον αὐτῇς ὑγίανας.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Πανάμωμε, Θεὸς ὁ ὑποστάς, ὡπερ
ὑετός ἐπὶ τὸν πόρον, ἐν τῇ γαστρίσῃ κατήλθῃ
Ἀχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν ἔβλῃ βροτῶν, ἔσωσε τῇ
καύσῳ, ξηρανθεῖσαν τῇ πύματι.

Καταβασία. Εἰς τὴν πύλιν ταύταντα.

Ω, δὴ ἐ. Τῇ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Λαμπτήρ ἐχρημάτισας, τῇ ἔβλῃ ἀθλων σε φωτὶ, φω-
ταγωγῶν ταύτα. ὁμολογῆς τὸ ὄνομα τῇ Χρυσῇ,
τυράννῃ ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίῃ ἀξιάγαγε.

ΕΝθὺς τυρέμνος, ἀγαπήσεως τυρὶ, τῇ δροσισμῷ
τῆς πίσεως, ἔβλῃ δυοσεβέντων ἑσβεσας τὴν τυράνν,
Χρυσῇ τῇ θυμασίᾳ, τῶς ἀπίστοις δακνύων ἀξιάγαγε.

Ζῶν ἐφίεμνος, ἀθανάτη, τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπες
ἐνέκρωσας, τῶς ἐμπαθείας κινήσας, καὶ προσέχῃ,
νεκρὸς ἔξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάζοντα.

Θεοτοκίον.

ΠΑθῶν με κλονέμενον, ἐναντίας προσβολαῖς, Μη-
τερ Θεὸς γερέωσον, ὡς ἀπαθείας τεύσσα τὴν τι-
γλῇ. πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, ἔβλῃ ἀνθρώπων τὸ μέγα
καταφύγιον.

Ἄλλος. Τὴν θῆαν ταύτῃ καὶ πάντιμον.

Τὴν θῆαν ταύτῃ καὶ πάντιμον, τελευτῶντες ἑορτῇ τῇ
παμμακάροισι, δεῦτε τὴν πάντιμον, Κάραν αὐτῇ
ἀσπασώμεθα, καὶ ἔβλῃ δανῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν Κάραν τὴν σεπτὴν
σε Χαράλαμπες, θερμῶς προσρέχουμεν, ταύτην
προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνῶντες τὸν σε
δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπέληφας, Θεόθεν Ἀθλητὰ γεν-
ναϊότατε, Μάρτυς Χαράλαμπες. Κάραν τὴν σὴν
γὰρ ὁ Κύριος, ἔξ ἰαμάτων κλυτὴν σε φῶς ἐργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐκλυύστω Ἀγνή
Θεοῦμφορτε, καὶ ὃ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν
ταμνακαίρει, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν Κάραν
κέκτηται, Γερομάργτος Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ. διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν σερρὸν ὀπλίτῃ, καὶ Χειρὶ στρατιώτῃ καὶ μέ-
γαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπῃ τὸν πανεύδοξον,
συμειλόντες ἀφημίσωμεν. ὑπὲρ Χειρὶ γὰρ, καὶ τῆς
ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσαστο, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πί-
σιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην ἔξ ἁδῶλων κατήρ-
γησε, Βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν Κάραν
ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος. διὸ καὶ τὸν σέφανον
ἄληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τῆς Ὑψίστης, καὶ συμπολίτης
Ἀγγέλων ἐγεύετο. ὅθεν ἡ Ἐκκλησία ἔξ Ὁρθοδόξων
τέτε τὴν πάντιμον Κάραν καταπαζομένη, καὶ ἀφημί-
ως κατασέφουσα, καὶ πολλῶν δανῶν, καὶ νόσων ἀπαλλα-
τομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

ΜΗΝΙ ΦΕΤΡΟΤΑΡΙΩ, Γ.

ΜΗΝΗ ΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΟΜΑΡΤΤΡΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

ἦ. Κατηξιῶδες Χαράλαμπες ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότητος, καὶ χαρᾶς ἔξ Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες γ' ἐτμήθη ἀπὸ λαμῶν.

 Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ παμβασι-
λῆς, μᾶς διδάσκα ἡς τὸ θεῖον αὐτῷ καὶ
Γερόν Εὐαγγέλιον, αὐθιγὸν νὰ ἀκολου-
θήσωμεν ὀπίσω, νὰ ἀπαρνηθῶμεν τὸν
ἑαυτὸν μας, καὶ νὰ σικώσωμεν τὸν Σταυρὸν
μας ἐπαύωμας, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν· τὸ ὅποῖον
τὸ ἐκαπύρωσαν πολλοὶ θαυμαῖοι, καὶ ἀγιώτατοι ἄν-
θρωποι, καθὼς ἦσαν οἱ Ἀσκηταὶ καὶ ἐρημίται, οἱ ὅποιοι
ἀπηνῆντο τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐγκόσμια, τὴν ἀτάσθα-
λὴν σῶματι, πλῆτον, καὶ δόξαν ἀμαρτανῶν, καὶ ἐφάγον
ἡς τὰς ἐρημίας, καὶ ἀείσκοντο πάντοτε ἡς τὴν προση-
γίῃ τῷ Θεῷ, ἡς προσάχαῖς ἡμερῶν, καὶ ὁλοουκτίες,
καὶ ἄλλον σκοτὸν δὲ ἔχον, παρέξ τῶς νὰ ἀρέσῃ τὸν
ποιητὴν καὶ πλάστην Θεόν. Τοιοῦτοι ἐσάθησαν καὶ οἱ
σοφώτατοι Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὅποιοι
οὐα καὶ μόνον σκοτὸν ἔχον, πῶς νὰ ἀφελήσῃ ψυχὰς
αἰθρώπων, πῶς νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ ἡς τὰ ὀρθὰ δόγματα
τῆς Ἐκκλησίας, πῶς νὰ τὴν σερεῖσῃ ἡς τὴν Ὁρθόδο-
ξίαν, καὶ οἱ ἐφρόντιζον μὴτε διὰ τὴν αἰάπαισιν τῶν
κορμίσ, μὴτε διὰ πλῆτον, καὶ ἄλλα κτήματα. Ἐξαιρέτως
δὲ ἐσάθησαν τοιοῦτοι οἱ ἀγιώτατοι Μάρτυρες, οἱ γεν-

ναῖσι γρατιῶται τῷ ἑπερανίῳ Βασιλείῳ Χειρῶ, οἱ καλ-
 λίνικοι νικηταὶ τῆς πλαιῆς, καὶ τῆς ἀσειβάς, καὶ αὐτῷ
 τῷ κοσμοκράτορι διαβόλῃ. οἱ ὅποιοι, ὃ μόνον ἐκατα-
 φρόνησαν πλῆτη, καὶ κτίματα, καὶ δόξας, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
 τῷ ἰδιόντι κορμὶ ἐταράδωκαν ἕως μυρίας τιμωρίας, καὶ
 βασάνας ἀνῆκτες, ἕως τὸσον ὅτῃ καὶ αὐτῷ τῷ γλυκυ-
 πᾶτι ζωῇ τῆς ἐκαταφρόνησαν, καὶ ἐπρόκειναν τὸν θά-
 νατον. αὐτοὶ οἱ Μάρτυρες βεβαιότατα ἀτηρηθήσαν τὸν
 Κόσμον, καὶ τὸν ἑαυτὸν τῶν ἐταδῶν καὶ ὑπερήθησαν τῷ
 ταρῶσαν πολυτόσητον ζωῇ, καὶ εἰκόσωσαν ἐπαύτως τὸν
 Σταυρόν τῶν, καὶ ἐφύλαξαν βεβαίαν καὶ σερεῶν τῷ Ὁρ-
 θόδοξον Πίσιν, καὶ τῷ ἀγαπῶν τῷ Χειρῶ, σοχαζόμε-
 νοι ὀρθῶς, πῶς ἔκ ἤχον ὡς μένισαν πόλιν, καὶ διὰ
 τῷ ὅλοφύχως ἐπεζήτην τῷ μέλλουσιν. τότε χάριν καὶ
 ἐδοξαῖσθαι ὑπὸ Θεῶ, καὶ ἐτιμήθησαν. καὶ ὃ μόνον ἀπο-
 λαμβάνουσι τῷ Οὐρανίῳ Βασιλεῖ, καὶ χάρισιν αἰ-
 νίως μετὰ τὸν Χειρῶν, διὰ τὸν ὅποιον ἔχυσαν τὸ αἷμα τῶν,
 ἀλλὰ ἀκόμι καὶ ἀπανταχῶς τῆς Οἰκουμένης τιμῶνται, καὶ
 ἱορταζόνται, καὶ θέλουν δοξαῖσθαι ἕως αἰῶνα τὸν ἅπαντα.
 Τοιοῦτος καλλίνικος καὶ γυναιὶς γρατιώτης Χειρῶ ἐτάδῃ
 καὶ ὁ σήμερον ἱορταζόμενος, καὶ τιμώμενος· ὁ ἱερομάρτυς
 λέγω καὶ Μεγαλομάρτυς ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ· ὁ ὅποιος
 ἦτον πρότερον ἱερὸς ἐννομώτατος ἕως τῷ ἐπαρχίᾳ τῆς
 Μαγνησίας. καὶ διὰ τὸς καίρους ἐκάνης ἐβασίλευεν ἕως τὴν
 Ρώμην Σεβήρος ὁ δυσσεβής, καὶ ἕως τῷ Ἀσίᾳ ἦτον εὐας
 ἡγεμὼν ἀπληγῆς, καὶ αἰήμερος, Λακκιανὸς ὀνομαζόμενος,
 ὅς τις ἐβασανίζε πολλὰς Χειρῶν διὰ τὸν ἀρνηθῆναι τῷ
 ἀσεβείαν, καὶ τὸν προσκυνοῦσιν αὐαῖσθαι ἡδῶλα. καὶ
 μαθὼν ὅτι ἐκ ἡς τῷ πόλιν τῆς Μαγνησίας, ἦτον οὐας
 ἱερὸς Χαραλάμπης ὀνομαζόμενος, καὶ ὑβρίζε τὰς Θεάς,
 διδάσκωντας τὰς Λαῖς παρρησίᾳ τὸν τισὶν ἕως τὸν Χει-

ρῶν, ἐδυμῶθη, καὶ ἔσθαι γρατιώτας τὰ τῷ τὸν φέρωσι.
 καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἡρώτησε, διὰ τί ἐκαταφρόνη τὰ ἡδῶλα,
 καὶ τὰ βασιλικά δόγματα; ὁ δὲ Ἀγίος ἀπεκρίνατο· ἐγὼ
 ὑπακούω ἕως τῷ ἑπερανίῳ Βασιλείῳ Χειρῶ τὰ δίκαια, καὶ
 σωτηρία προσάγματα. ἀλλὰ ὁ Σεβήρος γράφα μάταια καὶ
 ἀσυνεπῆ λόγια· ἐπεδὴ προσάστα τὰ προσκυνοῦντες διὰ Θεῶν
 αὐαῖσθαι καὶ ἀψυχα ἡδῶλα, καὶ παραδίδοι τῆς ψυχῆς
 σας ἕως θανάτου. ἀλλὰ ὁ Δεσπότης μου Χειρῶς διὰ ζωῇ
 αἰώνιον, καὶ μακαριότητα ἕως τῆς δόξης τῆς. καὶ ὅτε ἐπικα-
 λεῖσθαι τὸ παντοδύναμον αὐτῷ ὄνομα, φάγουν οἱ δαίμονες
 ὅτῃ προσκυνοῦντες, ὡς ὑποχέτοι καὶ αἰσχυροὶ, καὶ τὰς
 αἰδέσθαι αὐαῖσθαι ἱατράσθαι. λέγοντες ὁ Ἀρχὼν· ἄφες
 τῷ περιτολογίᾳ γέροντα, καὶ κάμε ὡς φρόνιμος τὸ συμ-
 φέρον σὲ, προσκυνοῦσθαι τὰς Θεάς, πρὸς δοκιμῆς τῆς
 σκληρᾶς καὶ παιδῶν καλῶς θείας. Καὶ ὁ Ἀγίος· ἐὰν δὲ
 βασανισθῶμεν ἐδὼ πρόσθαι, δὲ κληρονομήμεν τὰ αἰ-
 νία ἀγαθὰ ἕως τὸν Παράδεισον. τότε παραχρῆμα οἱ ἄρ-
 χοντες, ἔφερον τὰ δανότερα καλῶς θείας, λέγοντες· Οὐσον
 τοῖς Θεοῖς, κακὴ κεφαλὴ. καὶ ὁ Ἀγίος· μὴ γένοιτο τὸ
 γένοιτο τὸν μωρὸς καὶ αἰσθητός, τὸ προσκυνοῦσθαι τὰς αἰ-
 αῖσθαι δαίμονας ὅτῃ σέβεσθαι, οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ φοβῶνται
 τῷ δυνάμει τῷ Σταυρῷ καὶ φάγῃσι. τότε ἐγύμνασαν αὐ-
 τὸν, καὶ λαβόντες χειρᾶς, κατεξέχρισαν ἀπὸ τῷ κεφα-
 λῷ ἕως τῆς πόδας τῆς σάρκας τῆς. ὁ δὲ Μακάριος ὑπομέ-
 νων γενναίως αὐτῷ τῷ αὐτοῖσθαι βάσανον, καὶ ἕως ὅσον
 τὸ σῶμα δυνῶς ἀπαρτῆται, ἔλεγεν· ἀχρεῖσθαι
 ἀδελφοί, ὅτι βασανίζοντες μετὰ τὸ σῶμα, προεβῆτε τῆς
 ψυχῆς μετὰ, ἕως τὸν μέλλουσα αἰῶνα αἰώνιον μακαριότητα.
 ταῦτα λέγοντος τῷ Ἀγίῳ, οἱ ὑπηρετοὶ ἐθαύμαζον, καὶ
 ἔλεγον πρὸς τὰς ἀρχοντας· τῷ ἀτιμίᾳ νομίζῃ τιμῇ
 ἕως ὁ ἀνθρώπος, καὶ τῷ βασανῶν ἀνέσθαι· μήπως κα-

ἦναι αὐτὸς ὁ Χεῖρς, καὶ ἦλθε νὰ μᾶς δοκιμάσῃ, καὶ διὰ
 τὸτο αἱ χαράζαι ἀποσομῶνονται, καὶ δευ' ξεχίζεν πλέον
 τὰς σάρκας τε; ταῦτα ἀκούσας ὁ Δεξ' ἐδυμώθη· καὶ ὑβρί-
 ζωντας τὰς ὑπηρετάς, πῶς ἦσαν ἀμελεῖς καὶ ἀδυνάτοι, ἀρ-
 τασε τὰς χαράζας ἀπὸ τὰς χεῖρας τε, καὶ ἀρχισε νὰ ξεχί-
 ζῃ τὸ σῶμα τῷ Ἁγίῳ μὲ πολλὴν ὀργὴν ὁ Θεοργιστος. ἀλλὰ
 παρὰ τοῦ ἐφθασεν ἡ θεία δίκη τὸν ἄδικον, καὶ ἐκόπησαν
 (ὡ τῷ Θαύματος) ἀπὸ τὰς ἀγκῶνας αἱ χεῖρες τε, καὶ ἐκρέ-
 μοντο ἄς τὸ σῶμα τῷ Μάρτυρος. αὐτὸς δὲ ὁ δαίαιος ἔπεσε
 καὶ γῆς φωνάζωντας· βοήθη μοι ἡγεμῶν, ὅτι μάγος ἦναι
 ὅπως ὁ ἀνθρώπος. πλησιάζας ἔν ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἰδὼν τὰς
 χεῖρας τῷ Δεξὸς κρεμαμμένας ἄς τὸ σῶμα τῷ Μάρτυρος, τὸ
 ἔπτυσεν ἄς τὸ πρόσωπον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξράφη τὸ πρόσωπόν τε
 ἄς τὸν τράχηλον, καὶ ἔμεινε ἐλεανὸν θείαμα. τότε ἡ πόλις
 ὅλη τῆς Μαγνησίας ἐφοβήθησαν, καὶ ἐπαρακαλῶσαν τὸν
 δῆμον, λέγοντες· ἀπόσρεψον ἀφ' ἡμῶν τὴν ὀργὴν τῷ
 Κυρίῳ Ὁσεί. ἔπωσε προσάστα ὁ Χεῖρς νὰ μὴ ἀποδίδῃς
 κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀεργετῇς τὰς μισῶντάς σε.
 λέγοντας ὁ Ἁγίος· ζῇ Κύριος ὁ Θεός μας, δεῦν ἦναι δόλος
 ἄς τὴν γλῶσσάν μας, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἐπαίδασεν αὐτὴν
 ὡς χεῖρας, διὰ νὰ δώσῃ ἑσᾶς ζωὴν αἰώνιον. τότε τὸ πλῆ-
 θος ὅλον ἐβόησε πρὸς Κύριον λέγοντες· μὴ μας ἀπολί-
 σης Δείπνота, ἀλλὰ συγχώρησόν μας ἄς ὅσα ἐπταίσα-
 μεν· καὶ ἔγω πολλοὶ ἐτίσασαν. ὁ δὲ Δεξ' εἶδετο τῷ Ἁγίῳ,
 λέγωντας. Ἀγγελε τῷ Θεῷ, καὶ Οὐρανίε αὐθρῶτε, βοή-
 θεσόν μοι τῷ πάλαι. Ἰδὲ ἔχας τὸ βάρος τοῦ χαρῶν μας
 ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ὑπομένω τὸν κόπον, καὶ βάσανον.
 λοιπὸν ἰατράσόν με, νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τὰς ὀδυμῆς, καὶ
 συ' ἀπὸ κόπον καὶ μέριμναν. καὶ εἰὰν λάβω τὴν ἴασιν,
 νὰ τιθάσω ἄς τὸν Θεόν σε βέβαια. ὁ μὲν ἔν Ἁγίῳ
 ἤυξατο ταῦτα πρὸς Κύριον. Ἀχαριστοῦμενοι Δείπνота

ὅτι μᾶς φυλάττης πάντοτε. ἐτίβλεπον ἄς τὴν πατρί-
 νωσιν τοῦ τετεδημεύων, καὶ λῦσον ἀπὸ τὰ δεσμὰ ἄς
 δοξάν σε. τότε ἦλθε φωνὴ λέγουσα· χαίροις ἀθλητὰ
 ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, Ἀγγέλων σωόμενε, καὶ Ἀποστόλων
 ὁμότροπε. ἐτήκασα τὴν δέσιν σε, καὶ δίδω τοῖς ἀδυνάτοι
 τὴν ἴασιν. καὶ παρὰ τοῦ ἰατράθησαν. καὶ τιθάσας ὁ
 Δεξ', ἐβαπτίσθη ἄς τὸ ὄνομα Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου
 Πνεύματος. ὁ δὲ ἡγεμῶν ἔταυσε τὸν διωγμὸν καὶ τοῦ
 Χερσιανῶν, ἕως νὰ δώσῃ τῷ Βασιλείῳ ἡθῆσιν.
 Τότε ἐσωαίγοντο ὅλοι τῆς Μαγνησίας καὶ Ἀσίας πρὸς
 τὸν Ἁγίον, καὶ ὁμομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν,
 ἐβαπτίζοντο. πολλὰ δὲ θαύματα καὶ ἰάματα ἄς τὰς ἀδι-
 νῆς ἐτέλεα καὶ ἐκείνῳ ὁ Ἁγίος. τυφλοὶ ἀνέβλεπον,
 χωλοὶ καὶ κωργοὶ ἐπεπατέσαν, δαίμονες ἐφάγον, νε-
 κροὶ ἀνεσταίνοντο, καὶ πᾶσα νόσος καὶ ἀδυνάτεια ἰατράετο·
 καὶ τὰ αὐτῶν διὰ τὸν Ἁγίον ἅπαντα τὰ γινόμενα,
 ὡς ἀνωθεν ἔπομιν. ὁ δὲ σοβαρὸς Σεβήρος ταῦτα ἀκούσας,
 ἐδυμώθη, καὶ ἔλεγε· διὰ τί ἀμελεῖτε Θεοὶ αἰώνιοι, καὶ
 δεῦν ὁμομολογεῖτε ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τὰς ἀσεβείας ὅτι σᾶς ὑβρί-
 ζουσιν; καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξῆλθε γρατιώτης τελακοσίης, προσάστων-
 τας νὰ ἐμπήξεν καρφία ἄς ὅλῳ τὴν ῥάχιν τῷ Μάρ-
 τυρῳ. ἔπατα νὰ τὸν σύρην ἀπὸ τὴν Μαγνησίαν ἕως
 τὴν Ἀντιόχειαν. οἱ δὲ ἀτελθόντες ἐκάρφωσαν τὰς ἦλας
 μὲ πολλὴν ἀσπλαγχνίαν ἄς ὅλον τὸ σῶμα τῷ Μάρτυρος.
 καὶ δελόντες τὸν ἀπὸ τὴν γυναικά, τὸν ἐτράβιζον ἀηλεῶς
 οἱ ἀπάνθρωποι, καὶ τὸν ἐκάρφοντο ἐμπαικτικῶς ἐπ' αὐτὸν ἄς
 εἰς ἄλογον. ὅταν ἔν τὸν ἐτήγασιν ἰ.ε. ζάδια, ἐλάλησε
 ταῦτα μεγαλοφώνως τὸ ἄλογον λέγον· ὡς τελακοῦνται
 γρατιώται ὑπηρεταὶ τῷ βασιλείῳ διαβόλας, δεῦν βλέπετε
 πῶς ἦναι ὁ Θεός μὲ τῶν τὸν αὐθρῶτον, καὶ τὸ Πνεῦμα

τὸ Ἅγιον; λύσατέ τον σκληροτράχηλοι, νὰ λυθῆτε καὶ ἐσὼς ἀπὸ δεσμά αἰόρατα. τότε οἱ στρατιῶται φοβηθέντες, τὸν ὑπήγασι μὲ αἰεσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν διὰ νὰ μὴ παρέβην τὸ πρόσαγμα. ὁ δὲ Διάβολος ἐμεταχηματίσθη εἰς ἄδης γέροντος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σεβήρον, λέγωντας· εἰ μὲν βασιλεῦ, ἐγὼ εἰμαι ὁ Βασιλᾶς τῆς Σκυθῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πατρίδα μου εὖας μάγῃ Χαραλάμπης καλούμενος, καὶ μετ' ἐπῆρεν ὅλους τῆς στρατιώτας, καὶ ἦλθον νὰ σὲ τὸ ἔκω, νὰ φυλαχθῆς νὰ μὴ πάθῃς τὸ ὅμοιον. τότε ἔφερον καὶ τὸν Ἅγιον, καὶ προσάγαγε νὰ τὸν καρφώσιν σὺβλαν μεγάλῃ εἰς τὸ σῆθος, ἔπατα νὰ φέρην ξύλα καὶ πῦρ νὰ τὸν καίην, ἕως νὰ ξεψυχήσῃ. ἐκαρφώσαντες λοιπὸν τὴν σὺβλαν, καὶ ὥραν πολλὴν τὸν ἐκατακαίαν, ἀλλὰ ποσῶς δὲν ἐβλαβήθη ὑπὸ τῆς πυρὸς, ὅτι αὐτὸς μὲν ἐσβυσεν, οἱ δορυφόροι ἐκαραϊώθησαν, ὁ δὲ Ἅγιος αὐτὴν θάλλε, καὶ ἔσκειν ὡς ῥόδον εὖοσμον. ὁθεν ὁ Βασιλᾶς ἤτε νὰ τὸν λύσῃ, καὶ νὰ τὸν φέρην πλησίον, καὶ λέγατε διὰ πρόφασιν· ὁ Βασιλᾶς τῆς Σκυθῶν μετ' ἐκαμε καὶ σὲ ὑβρίσας, ἀλλὰ μὴ κακίσης, καὶ εἰς ὅσα σὲ ἐρωτήσω δόξ μοι ἀποκρίσιν. καὶ ἠτέμυ πόσων χρόνων ἦσαι, καὶ τὰ ἔκω, ὅτι ἦτον ριγ. χρόνων. λέγατον ὁ Βασιλᾶς· ἔπαδὴ πόσος χρόνος ἔζησας, πῶς δὲν ἔχῃς πόσω γινώσκῃ, νὰ γνωρίσης τῆς ἀθανάτης Θεῆς, ἀλλὰ προσκυλῇς τὸν Χειρὸν, ὡς ἄγνωστος; καὶ ὁ Ἅγιος, ἔπαδὴ πολλὰς χρόνας ἔζησα, ἐγνώρισα τὴν ἀλήθειαν, καὶ προσκυλῶ τὸν ὄντως Θεὸν τὸν παντοδύναμον καὶ οἰκτίρμονα. ἐσὺ καὶ νεκρὸν ἠμπορῆς νὰ ἀνάστης ὡς ἦκασα, λέγα ὁ Βασιλᾶς· καὶ ὁ Ἅγιος, αὐτὸ μόνον ὁ Δεσπότης Χειρὸς δυνάται νὰ τὸ κάμῃ, καὶ ὄχι ἄνθρωπος. τότε προσέταξεν ὁ Σεβήρος, καὶ ἦλθεν ἐκ εἰς τὸ μέσον εὖας δαιμονιζόμενος, ὅστις ἦτον ἀπὸ τὸν ἔχθρον, καὶ μισόκαλον λς. χρόνος βασανιζόμενος. καὶ

πλη-

πλησίον τῷ Ἅγίῳ παραγενομενος, ἐφώναζεν ὁ δαίμων, ὡπερ δανῶς ὀδυρόμενος, καὶ ὑπὸ πυρὸς φλογιζόμενος· δειομαίσε δὲλε τῷ Χειρῷ, μή με πρὸ κενῆς βασανίσης, ἀλλ' ἄτε λόγον, καὶ δξέρχομαι, καὶ αὐτὸς οὐκ εἶδεν εἰς τὸν τρόπον, καὶ τὴν αἰτίαν ὅτι ἠσῆλθον εἰς τὸν τὸν ἄνθρωπον. καὶ ὁ Ἅγιος, ἄτε πνεῦμα ἀκάθαρτον. τότε ἤτε τὸ δαιμόνιον· ὅπως ἐκλεψε τὰ πράγματα τῷ γατόν τε, καὶ τὸν κληρονόμον αὐτὸς ἐφόνάσεν. ὁθεν ἀείσκων τὰς τὸν εἰς ποιῶν αὐτομίαν ἀχολόμενον, ἠσῆλθον εἰς αὐτόν, καὶ τὸν βασανίζω τώρα χρόνος ἐξ καὶ τεράκοντα. τότε τὸν ἐπετίμησεν ὁ Ἅγιος καὶ ἀγῆκεν. ὁ δὲ Βασιλᾶς ἐθαύμασε λέγων· μέγας ἦναι ὁ Θεὸς τῆς Χειριανῶν καὶ ἀλήθειαν. Καὶ μετ' ἡμέρας τρεῖς ἀπέθανον εὖας νέος. καὶ λέγα ὁ Βασιλᾶς πρὸς τὸν Ἅγιον· ἀνάστητον τὸν νεκρὸν τῶν, ἐὰν δυνάσαι. καὶ ποιήσας προσέχων ὥραν πολλῇ, ἀνέστη. ὁθεν πολλοὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον ἐτίσδσαν. ὁ δὲ ἑταρχος Κεῖσπος ἤτε τῷ Βασιλῇ· θανάτωσον τῶν τὸν ἄνθρωπον, ὅτι μετ' ἐκαμε καὶ ποιῶν τεράτρηματα. ἀπὸς ἔν ὁ Σεβήρος ἐμεταγνώμησε, καὶ λέγα τῷ Μάρτυρι. Θύσον τοῖς Θεοῖς Χαράλαμπες νὰ φύγῃς τὰ κολασηῖα. λέγατον ὁ Ἅγιος· ὅσον με κολάσης χαρότερα, τόσον μάλλον ἡ ψυχὴ μου ἀφραίνεται. τότε ὁργισθῆς ὁ Βασιλᾶς, ἐπρόσαξε νὰ δάρῃν με λίθους τὰς σιαγόνας τε, καὶ με λαμπάδας νὰ καύσῃν τὸ πρόσωπον αὐτῷ, καὶ τὰ γόνα. τὸ δὲ πῦρ ἐτήδησε καὶ ἐκαύσε τῆς τελεσῶτας ὑπηρετίας. καὶ θαυμάζων εἰς ταῦτα ὁ Βασιλᾶς, ἠρώτα τῆς ἀρχοντας· τίς ἦναι ὁ Χειρὸς ὅτι καὶ ποιῶν τεράτρηματα; λέγατον ὁ Κεῖσπος ὅτι ἦτον ἑταρχος· ἀπὸ πορνῆαν ἐγεννήθη ἐκ μιᾶς γυναικὸς Μαρίας ὀνόματι. ὁ δὲ Ἀείσαρχος ἀπεκρίνατο. μὴ βλασφημῆς ἑταρχε, ὅτι ἐσὺ δὲν ἔξάρῃς ποιῶν τεράτρηματα. τότε ὁ

Βασι-

Βασιλᾶς ἐδυμῶθη ὑπέρμετρα, καὶ ὤρμησε νὰ πολεμήσῃ τὸν Οὐρανὸν ὁ ἀνόητος, καὶ ρίπτωντας σαΐτας εἰς τὸν αἶρα, ἐβόησε· κατὰβα Χεῖρς εἰς τὴν γλῶτταν καὶ πολεμήσωμεν. ἡ δὲ, ἐγὼ αἰσθαίνω νὰ σὲ εὖρω νὰ χαλάσω τὸ γένειόν μου, νὰ σβύσω τὸν Ἡλίου. τότε γίνεται σασμός, καὶ φόβος μέγας καὶ ἀγανάκτησις, ὅτε ὁ Κύριος ὤργισθη, ὁ Οὐρανὸς ὡς δένδρον ἐσέβετο, καὶ αἱ αἰῶνες διωκόμενοι ἐσαλεύθησαν, καὶ ἀστραταὶ καὶ βρονταὶ μεγάλαι ἤχοντο. καὶ ἁγίοις ἐκρεμάσθησαν εἰς τὸν αἶρα ὁ τε Βασιλᾶς, καὶ Κεῖσπος ὁ ἑταρχος. καὶ ἐφώναζεν ὁ Βασιλᾶς πρὸς τὸν Ἅγιον· Κύριε μου Χαράλαμτες διηγάς ἑταρχον, δεήθητι Κυρίου τῷ Θεῷ νὰ μὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς τῆς παιδείας, καὶ νὰ γράψω τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὸν δοξάσῃσι. τότε ἦλθεν ἐκὰ καὶ ἡ Θυγάτηρ τῷ Βασιλεῶς Γαλήνη ὀνόματι, καὶ λέγατε· τίς ἐσὶς εἰς τὸν Κύριον, νὰ σὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τῶν θανάτων ὡς Οἰκτιρμῶν καὶ πανάγαθος, ὅτι αὐτὸς ὁ Χεῖρς ἦναι μόνος Θεὸς ἀδιάδοχος. τότε προσεκύνησε τὸν Ἅγιον λέγασα· παρακάλεσον τὸν Κύριον νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς ὀδυμῆς τὸν πατέρα μου, καὶ ἡμεῖς πιστάς, ἡδὴ καλῶς, ἡδὲ καὶ σὲ κάμνη μετ' ἐταρχον τέλειον. προσέλαμψε λοιπὸν τῷ Ἅγίῳ, ἔπαυσε τῷ Θεῷ ἡ ἀγανάκτησις, καὶ κατέβησαν εἰς τὴν γλῶτταν ὁ Βασιλᾶς μετ' ὁ ἑταρχον. καὶ ἀπελθόντες εἰς τὸ παλάτιον, ἔκαμαν τρεῖς ἡμέρας συλλογιζόμενοι τὸν φόβον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν. ἡ δὲ Θυγάτηρ τῷ Βασιλεῶς ἤδεν ὄραμα, καὶ τὸ ἀνέφερε πρὸς τὸν Ἅγιον, ἔπει λέγασα· ἐφαῖν μοι πῶς ἄρεθιλον εἰς εὐὰ περιβόλι. ὡραιότατον μετ' δένδρα ἀδωδέστατα, καὶ βρύσιν εὐμορφον, καὶ ἦσαν πλησίον ὁ Πατήρ μου μετ' ὁ ἑταρχον. ὁ δὲ φύλαξ τῷ Πατρίδῃ εἰδὼς αὐτὸς μετ' ἐπὶ τῶν ῥάβδων, καὶ ἐμὲν ἐσώκωτε, καὶ μετ' ἐβαλε μετ' τιμῆς, καὶ λέγαμε· ἐσεῖνα ἐδό-

3η ἡ κατοικία αὐτῇ καὶ τοῖς ὁμοίοις σου, νὰ σωθῶνται πάντες. αὐτὰ ἤδον, καὶ παρακαλῶσε διδάσκαλε νὰ μετ' ἡμῶν τὴν ἐξήγησιν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· τὸ περιβόλι ὅτε ἤδες, ἦναι ἐπὶ διηγάς ὁ Πατρίδῃς, καὶ σὲ ἐβαλε μέσα ὁ Δεσπότης Χεῖρς, διατὶ τὸν ἐπίδωκας. τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὸν ἑταρχον ἐδίωξε, διατὶ μέλλον νὰ ἀποστατήσουν, νὰ μᾶς κακοποιήσουν οἱ ἀχάριτοι. ἔπει μετ' ἡμέρας τετακόντα, ἐπροσκάλεσεν ὁ Βασιλᾶς τὸν Ἅγιον, καὶ λέγατε· Θυσίασον εἰς τὸν Θεὸν καὶ κάμνη τὸν λόγον μου, καὶ νὰ τιμήσῃς τὴν λόγον σου. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· τὰ λόγια σου ἦναι πικρὰ καὶ ἀσυνέτα, καὶ δὲν πρέπει νὰ σὲ ὑποταχθῶ ὡς δοῦλος Θεῷ καὶ ὑπήκοος. ὀργισθὲς ἂν ὁ Βασιλᾶς, ἐπρόσβαλε καὶ τὸ ἐβαλον χαλινάρι εἰς τὸ στόμα, ὡς περ νὰ ἦτον ζῶον ἄλογον, καὶ τὸν ἐτόμπλον εἰς ὅλην τὴν πόλιν μετ' πολλῶν καταφρόνησιν. ὁ δὲ Ἅγιος ἤσχετο λέγων· Δέσποτα Κύριε, ὅτε ἐπλάσας τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν ἐτίμησας μετ' τὴν ἀκρίβειαν καὶ ὁμοίωσιν, ἐτίβλεψον εἰς τὴν μανίαν ταύτην καὶ ἀπῆλθες τῷ τυραννῇ, ὅτι ταῦτα πάχω διὰ τὸ ὀνομάσῃς τὸ ἅγιον. ἡ δὲ Γαλήνη ἐσυμβέβαλεν ὥραν πολλῶν τὸν πατέρα της νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, καὶ νὰ πιστάς εἰς αὐτὸν τὸν Θεὸν ὅτε ὡμολόγησε διὰ νὰ μὴ κολαδῇ αἰώνια· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀσυνέτα ἔδωκεν ὡφελήσῃ, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χῆρον ἑτάπη, καὶ τὴν ἐπρόσβαλε νὰ θυσιάσῃ τὰ ἑδῶλα. αὐτὴ δὲ ἡ πάνσοφος διὰ νὰ τὸν ἐμπαῖξῃ, τῷ ἔταξε νὰ τὰ προσκυνήσῃ, καὶ ἀπελθῶσα εἰς τὸν Ναὸν τῷ Διὶ καὶ Ἀπόλλωνος ἔπει εἰς τὸν ἱερεῖς, δεήθητε τὸν Θεὸν νὰ δεχθῶσι τὴν προσδωκίμην, ὅτε τὸν ὑβρίσας· οἱ δὲ ἐβόησαν· ὁ μέγας Θεὸς Ζεὺς, καὶ ὁ κραταῖος Ἀπόλλων, οἱ ποιηταὶ τῷ Οὐρανῷ καὶ τῇ γῆς, συγχωρήσατε τὴν Δέσποιναν Γαλήνην διὰ τὴν ἀγάπην τῷ Πατρί της. ἡ δὲ μακαρία

ἰδράξε τὸν Δία λέγουσα· εἰάν ἦσαι Θεός, πῶς δὲ γνῶ-
 ρίης τιμὴ γνῶνίμωμ, καὶ τὸν ἔρριψε κάτω, καὶ ἐσω-
 τείφθη. τότε ἄρτασε καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ λέγοντα·
 ἔλα κάτω, καμπύρη, σαπρόγηρε, τῷ ἀνθρώπων ἡ ἀπώ-
 λη. καὶ ἐγκρεμίσασα αὐτὸν καὶ ἄλλα λδ'. ἔδωλα,
 ἀπῆλθον οἱ Ἰερεῖς ἕως τὸν Βασιλέα λέγοντες· πῶρα μέλλα
 νὰ χαθῇ ὁ Κόσμος καὶ νὰ σβύσῃ ὁ Ἡλιος, ὅτι οἱ Θεοί
 μας διεπράγηνσαν, καὶ ἀπέθανον, ὅτι ἡ Οὐγατήρησ τῆς
 ἐγκρέμισε. λέγοντες ὁ Σεβήρος· ἄρῃτε πονῶντα μαςό-
 ρος νὰ τῆς ἀποκαταστήτην τιμὴ νύκτα, νὰ τῆς ζήσῃ ἕως
 τὸν τόπον τῆς, νὰ μὴ μᾶς γελῶν οἱ Γαλιλαῖοι, πῶς οἱ
 Θεοί μας ἐσωτερείφθησαν· καὶ ὅπως ἐποίησαν· καὶ τὸ πρῶ-
 ῖον τῆς Γαλιλίας, ἐλθὲ Δέσποινα νὰ ἰδῇς πῶς οἱ Θεοί
 ἀνέσθησαν. ἡ δὲ ἀπελθούσα καὶ ἰδούσα τιμὴ ἀναχών-
 σιν, ἐγνώρισε τιμὴ πονηρίαν καὶ λέγει· ἄς μὴ ἀμελήσω
 νὰ σωτηρίω νεωτέρους Θεούς. καὶ ἔτε ταῦτα πρὸς τὰ
 ζόανα· ἀπὸ νεκρῶν ἀναστάντες, ὡς νεκροὶ πάλιν κατα-
 ποντίσθητε. ταῦτα ἔπυσσα ἐγκρεμνίσθησαν ἅπαντα.

Ταῦτα πάλιν ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ἐθυμώθη, καὶ λέγει
 πρὸς τιμὴ Γαλιλῶν· τί ἔκαμες μιαιωνάτη; ἡ δὲ ἀπεκ-
 ρίνατο· ἐπαδὴ ἦσε ἀνόητοι, καὶ τῆς νομίζετε Θεός, τῆς ἐγ-
 κρέμνισα. καὶ εἰάν ἔχῃς καὶ ἄλλος, νὰ τῆς κάμω τὰ ὅμοια,
 διὰ νὰ γνωρίσετε τιμὴ πλάσας, νὰ μὴ ἐλπίζετε ἕως
 αὐτῆς, ὅτι δὲ δυνάμει νὰ ὠφελήσῃ τῆς ἕως αὐτῆς π-
 ράσας, μήτε τῆς μισῶντας αὐτῆς, νὰ φονάσωσι. τότε
 θυμωθεὶς ὁ Τύραννος, ἐπρόσαξε διὰ ὕβριν τῇ Μάρτυ-
 ρος νὰ τὸν παραδώσῃ μίᾳς χήρας γυναικὸς νὰ τὸν φυ-
 λάξῃ ἕως τὸν οἰκόντης. καὶ καθὼς ὑπῆγεν ὁ Ἄγιος, ἀκρυ-
 τίσας ἕως εὐὰ σύλον ξηρόν, ἐβλάστησεν (ὡ τῷ Θαύματος)
 ἑκάνος ὁ σύλος, καὶ ἔκαμε τόσας κλάδους, ὅτι ὅλον τὸν
 οἶκον ἐσκέπασεν. ἡ δὲ γυνὴ ἰδούσα τοιοῦτον παράδοξον,

προσεκινήσει τὸν Ἄγιον λέγουσα· ὕταγε ἀπὸ τὸ πῶτι
 μα Κύριε, ὅτι δὲ ἡμῶν ἀξία νὰ ἦσαι πλησίον μου· ὁ δὲ
 ἤκουεν αὐτῇ· μὴ φοβῆ γυνῶν, ἀλλὰ τίς δὲ ἕως τὸν Κύ-
 ριον, ὅς τις ἦναι Θεός ἀνεπὶς καὶ εὐσπλαγχνός. τῇ ἐτα-
 ριον ἰδόντες τῆς γυναικὸς οἱ γῆτονες τοιοῦτον δεῦδρον με-
 γάλον ἕως τὸ δωματίον με αὐτῇ καὶ καρτὸν, ἐθαύμα-
 σαν, καὶ ἠσέλθοντες ἕως τὸν οἶκον, εὗρον τὸν Ἄγιον δι-
 δάσκοντα, καὶ τὸν ἡρώτων, εἰὰ αὐτὸς ἦτον ὁ Χειρὸς. ὁ
 δὲ ἀπεκρίνατο· δούλος ἡμῶν τῷ Δεσπότη Χειρῷ, καὶ με-
 τιμὴ χάριν αὐτῷ ποιῶ τὰ θαυμάσια. τότε ἡ γυνὴ ἤπε-
 πρὸς αὐτῆς τιμὴ ὑπόδεισιν, ἐγκωμιάσασα τὸν Ἄγιον, καὶ
 ταῦτες τὸν ἐπροσεκινήσαν, καὶ τισάσαντες ἕως τὸν Χει-
 ρὸν ἐβαπτίσθησαν. καὶ τιμὴ ἄλλω ἡμέρᾳ ἀνῆγγαλαν
 τινὲς τῇ Βασιλείᾳ αὐτὸ τὸ τεράσιον, καὶ θαυμάζοντες
 ὅλοι, ἤκου ὁ ἑπαρχος· πρόσαξε Βασιλεῦ νὰ τὸν ἀπο-
 κεφαλίσῃν, νὰ μὴ κάμῃ καὶ ἄλλα τέρατα, νὰ τισάσῃ
 ἕως τὸν Χειρὸν τελοσότεροι. ὁ δὲν ἔδωκε κατ' αὐτῇ τιμὴ
 τελεσταίαν ἀπόφασιν· τιμὴ ὅποιαν λαβὼν ὁ Ἄγιος ὑπῆ-
 γανεν ἕως τὸν τόπον τῆς καταδίκης ψάλλον τὸ, Ἐλεον,
 καὶ κρίσιν ἄσομαῖσοι Κύριε. καὶ φθάσας ἐκῆ, καὶ ὑψώ-
 σας πρὸς Οὐρανὸν τὰς χεῖρας καὶ ὁμματα, ὅπως ἠύξατο.
 Ἀρχαριῶσοι Κύριε ὁ Θεός μου ταῦτοτε, ὅτι ἐλεήμων
 ὑπάρχας καὶ φιλανθρώπος. ἐσὺ παντοδύναμε ἐπάταξας
 τὸν ἐχθρόν μας διάβολον. καὶ πατάξας τὸν Ἄδων, ἐλύ-
 τρωσας ἀπὸ τὸν θάνατον τὸ ἀνθρώπινον γένος. μνήθη-
 τίμης Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. ταῦτα προσάχομεν
 τῇ Μάρτυρος, οἱ Οὐρανοὶ ἠνώχθησαν, καὶ ἤλθῃ πρὸς
 αὐτὸν μετὰ πλήθους Ἀγγέλων ὁ Κύριος, καὶ λέγοντα
 ἐλθὲ προσφιλίστατε, καὶ ἡγαπημίστα Χαραλάμτες,
 ὅτι διὰ τὸ ὀνομάμε ποσὺτον ἱεραποτάθησας. ζήτησον
 μοι ἡτινα χάριν θέλῃς, νὰ σὲ ἐτακῶσω δούλεμ. ὁ

δὲ ἀπεκρίνατο· καὶ τὸ το μέγαλον μὲ χάρισμα ἔχειν,
ὅτῃ ἡρώδῃ ναὶ ἰδῶ τὴν φοβερὰν δόξαν τῆς παρουσίας
σου. πλὴν ἐπειδὴ ἡ ἀγαθότης σου μὲ προσέειπεν ναὶ σὺ
ζητήσω αὐτήν, παρακαλῶ τὴν Βασιλεύσαντα ναὶ μὲ κά-
μης ταύτῃ τὴν χάριν· ἥς ὅποιον τόπον ἄρεθῇ κομμά-
τι ἀπὸ τοῦ λείψανός μου, καὶ ἥς ὅποιαν χώραν μὲ θείλῃ
ἰορτάξῃ, ναὶ μὴ γαίῃ ποσὼς πᾶνα, ὅτε πανέκλει ναὶ θι-
ναπώγῃ τὴν ἀνθρώπου αἰώρα, ὅτε ποιηρὸς ἀνθρώπου ναὶ
βλάπτῃ τὴν καρπὸν, ἀλλὰ ναὶ ἔχειν ἐρῶν ἡ σάφειά, ψυ-
χῶν σωτηρία, καὶ σωμάτων ἰασις, πληθὺς σίτου, οἴνου,
καὶ ἐλαίου, καὶ τετράποδα, καὶ ἄλλα χρῆμαζόμενα. καὶ ὅς
τις ἔχει τὸ Μαρτύριόν μου, καὶ μνημονεύει με, ναὶ μὴ ψο-
φήσῃ τὸ βόδιον, μήτε ἄλλο τετράποdon, μήτε ἡ ψυχὴ
τῆ ναὶ λάβῃ τινὰ κακὸν πώποτε· ἐπειδὴ σάρκα καὶ αἷμα
ἔστι τοῖμα ἡμεῖς ἀχρῶντων χαρῶν σου· καὶ συγχώρησον
τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλεῖς ἀνθρώπου, καὶ
φυλάττει ὑγίαν τὴν βουλήν σου ναὶ γεωργῶσι τὴν γῆν, ναὶ
ἀπολαμβάνουσιν τὴν καρπὸν ἀφθονά, ναὶ σὺ δόξαίς σου.
λέγειν οὖν Κύριε· ναὶ γαίῃ τὸ θείλημά σου δεξιέμεν.
καὶ τότε ὁ μετὰ Κύριε ἀνῆλθεν ἡς Οὐρανὸς, ὁ δὲ
Ἅγιος παρέδωκε τὴν ψυχὴν ἐν ἐρῶν χωρὶς ναὶ τὸν
κόλῃ οὗ δῆμιος. ἡ δὲ μακαρία Γαλιθαία ἐνταφίασεν ἡς
χρυσὸν σεντέκι τὸ Ἅγιον Λείψανόν σου μὲ πολύτιμα
μύρα καὶ ἀρώματα.

Τὸ ὅποιον πανσεβάσμιον καὶ Ἅγιον Λείψανον τῷ Ἅγιῳ
τότῃ, διμεμοιράσθη πανταχῶ ἡς τὴν Ὀρθοδοξίαν Χρυσια-
νὸς χάριν ἀλαβείας, ἀλεξητήριον ἡμεῖς δανῶν, καὶ ἰατρῶν
ἄριστον πάσης νόσου, καὶ ἀσθενείας. ἡ δὲ ἀγιωπάτη καὶ
πάντιμ· αὐτὴ Κόρα ἀείσκειται τὴν σήμερον ἡς τὴν
ἀγιωπάτην ἐπισκοπῶν ἡμεῖς Σταγῶν, ἡς τὸ σεβάσμιον
καὶ ἱερὸν Μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπὶ ὀνόματι τῷ

Ἅγιῳ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ὅτε
ἔχειν ἡς τὰ Μετέωρα, καὶ κατ' ἐκαστὴν τελὴ πάντοτε,
καὶ παραδόξα θαύματα. ἰατρὰν νόσους πολυαδῶν ἡμεῖς
μετὰ πίσεως καὶ πόσε προσίωντων. ὁμοίως δὲ φυλάτ-
τει ἀμολυῦντες καὶ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὴν λοιμικίαν νό-
σον, ἡγαν ἀπὸ τὴν πανέκλει, ἐκάνης ὅτε μὲ πόσον
καὶ τίςιν ἀδίσκτον φέρειν ταύτῃ τὴν Ἅγιαν Κόραν
ἡς τὴν πόλιν καὶ χώρας των, καὶ ἡς τὰ ὁσιότητάς, καὶ
μὲ ἀλάβειαν τὴν καταπαύονται κάμνοντες πρῶτον ἀ-
γιασμόν. καὶ ὅπως τῇ τῷ Θεῷ βοηθῶν, καὶ τῇ χάριτι
τῷ Μεγαλομάρτυρι διαφυλάττονται ὑγίαν καὶ ἀτά-
ρακτοι ἀπὸ τὴν ποικίλῃ ἀσθενείαν. Οὕτως δόξαίς σου, καὶ
τιμῇ ὁ Θεὸς ἐκάνης ὅτε κηρύττειν παρρησίαν τὸ Ἅγιον
τὸ ὄνομα ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Τυράντων ἀπίστων, καὶ
χυλῶν τὸ αἷμά σου· διὰ τὴν ἀγάπην τῷ μονογενῆς αὐτῷ
Υἱῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. καὶ ἡς τὸν τὸν Κόσ-
μον τὴν δόξαίς σου καὶ τὴν μεγαλειότητα, καὶ δίδα τὴν χάριν
τῇς ἡς τὰ Ἅγιά σου· λείψανον, διὰ ναὶ κάμνοντες παραδόξα
θαύματα. καὶ ἡς τὸν ἄλλον νοερὸν Κόσμον τὴν σωμα-
τικῇ μὲ τὴν αὐλῆς Ἀγγέλους, τὴν κάμνοντες συγκληρο-
νόμους τῆς Βασιλείας σου, διὰ ναὶ χαίρουσιν αἰώνως ἡς τὴν
κόλῃ τῷ Πατριάρχῃ Ἀβραάμ, ἡς τὴν αἰώνως σκη-
ναίς, ἐν τῇ ἀγιωπάτῃ χορῶ ἡμεῖς πρωτοτόκων, ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ ἡμεῖς Οὐρανῶν. ἡς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχῶν
ἀδοκίαν καὶ χάριτι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ· ὁ
πρῶτος δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσεις, νυνὶ, καὶ αἰῶν, καὶ
ἡς τὴν ἀπεράντως αἰῶνας. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῇ τυρῇ λιτανόμε-
νος, Ἀθλοφόρε Χριστῷ, ὡς χρυσὸς ἀρροισιότερος
γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τὼν προσάχων σε τῇ δρόσῳ, παρανομένωνν ἢ καίμινος, κατεσβέσθη σοφεί, καὶ ἐρρύσῃς μελωδῶν τῷ τοιῇσαντι, ἄλογητός ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατίσῃ τῆς ἀθλῶν, δεύδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζον τις, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας κραιναζόντας. ἄλογητός ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Η τῷ χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγῳ νηδύϊ σε Ἀγνῇ, ἀφροσύνης τῷ καρδίαν με πλήρωσον, τὸ κατηφές διώκῃς τῆς παθῶν, Ἀγαπάριε.

Αἴμα. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Α νυμνέμεν σε βοῶντες, χαίροις εὐδοξε, Μάρτυς ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ. τῷ θάῳ Κάραν σε γὰρ, ἡμῖν συδεδώρησαι ὡς κρῖνῳ βρύσσαν, πλῆτον ἄστυλον, τὸν πᾶς ψυχὰς ἀφραίνοντα, τῆς τιςῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλυνόμεν τὴν ἀθλῶν σε, Θεωπίσει Μεγαλομάρτυς Χειρῶν, καὶ τὴν ἀγῶνας τὴν σῆς. ἡδῶλων σεβασμάτα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τῷ τῆς δαυμόνων ἔταρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ω σὲ Φωστὴρ ἀλαμπέσαι ἀνέταλιν, ἡμῖν ἢ Κάρα σε, τῆς πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδυνῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς ῥεῖν, νοσημάτων τε τῆς ὀλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τῷ ὑγίαν. Θεοτοκίον.

Α νατίταλκεν ὁ μέγας, καὶ ἀνέσπερος Ἡλῖος τᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντα ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τὴν κραιναζόντας, ἄλογημέως Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας. Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ωδὴ ἢ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Τ αῖς ῥοαῖς τῆς αἱμάτων ἐπισαζόμεν, τῆς συγμάτων τῷ κάλλει ὡραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ, ἀπεριτῶς

διαδήματι, κεκαλλωτισμένῳ, Θεῷ παρέσης Μάρτυς.

Τὼν βασάνων τῷ πλήθει κατεκάλυψαν, τὴν ἀδράνῃ σε Μάρτυς καὶ γενναϊότητα, ἢ τῆς διωκτῶν, ἐκ ἡμαύρωσιν αἵσας, σὲ τῷ λαμπροτάτῳ, Θεόφρον καρτερίαν.

Γ ἐράς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγάνιστος, στρατιώτης γενναῖος, καὶ σύλος ἀσπῆς, ἔρησμα τιςῶν, ἀσεβείας ἀντίταλ, ὅπως ἀνεδάχῃς Θεόφρον Ἀγλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ο τὰ πάντα ποιήσας θῆναι βελήματι, βεληθῆς ἐν γαστρί σε ὤκησεν Ἀγαπάριε, ῥύσαντα ἡμᾶς, ἀνὰ πλάσαι βελομένο, ὃν ὑπερυψίμεν, ἢς πάντας τὴν αἰῶνας.

Αἴμα. Παῖδας ἀαγῆς ἐν τῇ καμίνῳ.

Μ ἔγας ἀρωγὸς τῆς ὀρθοδόξων, καὶ ῥύσης ἐκ τῆς κινδυνῶν ἀναδείδαξαι, πάνσοφε Χαράλαμπις. ῥύσαι γὰρ πάντοτε, πάντας τὴν προσρέχοντας, τῇ σῇ τῇ Κάρα σε, καὶ λύσιν τῆς κακῶν αἰτεμενῆς, καὶ ὑπερυψύοντας Χειρῶν ἢς τὴν αἰῶνας.

Ε στῆς ἐν γαστρί τῇ Σεβήρῃ, σερέμνιος οἰάτερ ἀδამαστις, σύλος τ' ἀπερίτρεπτος, εὐδοξε Χαράλαμπις, καὶ τὸν Χειρῶν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἀνθρωπτον, καὶ ὅλως ἐκ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῆς ταλαμναίων θωτάις θυμοβόροις.

Λ ὅσον πᾶς σαράς με τῆς πταισμάτων, ὑμνῶντος τὴν Κάραν σε Χαράλαμπις, τὴν ἢ πηγάξωσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημάτων ἀφῆσιν ἐμοὶ δωρέμενος, δανῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσῃ, σὲ ὑμνολογῶντι ἢς πάντας τὴν αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρ ὅσον ἐν ἀκάνθαις ἀρηκῶς σε, καὶ αὐτῷ ἐν ταῖς κοιλᾶσι τῷ πανόσμον, κρινόντε πανάσπilon, Δέσποινά Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίῳ ἄνωθεν ἐν σοὶ

ίσκλωσε, καὶ Κόσμον ἀλώδιασε πάντα, σὲ ὑπερυψώ-
τα ἢς πάντας τῆς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας Ἀγαθῆς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ω, ὦ δὲ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδὼν ἀδυῖατον.

Οὗ τῦρ, ἔ ξίφ, ἀλλ' ἐδὲ θάνατος, ἔ διωγμός,
ἔ θλίψις, ἔ λιμός, ἐδὲ κίνδυνος, ἔ βασάνων
παντοίων ἐπίνοια, ἔχουσε τῆς ἀγάπης ὅπως χωρῆσαι σε,
τὸ τετοιμηκός, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμασε.

Πεσμοῖς ὀνύχων τὰς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶ-
νας ταῖς σοφαῖς ταῖς ἔξ αἵματος, σεαυτὸν Ἀθλο-
φόρε ἐκόσμησας. ὅθεν σὺν παρρησίᾳ, Μάρτυς αἴτη-
τε, πάντων τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ χαίρων ταρῖσαι.

Χαρὰς καὶ πλήρης θείας λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ
μνήμη σου τῷ Κόσμῳ ἀνέταλε, τῷ παθόντων
χαμῶνα διώκοντα, πάντας φωταγωγῶσα. σὺ ἐργαζόν-
τες, χοίρημεν πταισμάτων ἰλασμόν ταῖς ἐκείναις σου.

Θεοτοκίον.

Παθὼν κλυδώνιον σωταράοσάμε, καὶ τῷ κακῶν
βυθίᾳ τελευτήσας Πανάμωμε, κυβερνήτῳ Χρι-
στὸν ἡ κηρύσσας· χαρά μοι βοηθήσας, ἔκτανον σφόνδε, ἡ
μόνη προσοσία τῷ τιςὼς μακαριζόντων σε.

Ἀλλ'. Ἀπας γηγενής.

Απὸ πάντες πιστοὶ, τῇ Κάρᾳ προσελθόντων τὸ σεπτὸν
Μάρτυρ. πάντων ὁ δεσπότης γὰρ, μεγάλῳ
χαίρει ταύτῃ ταρῖχει. ὅθεν ἐλαῖνα δαίμονας, παν-
τοσμήματα, καὶ δωρεῖται πᾶσι τοῖς προσφάουσιν, Ἀ-
ξίαν καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Γὴ καὶ Οὐρανός, ἔξισανται σήμερον ἐπὶ τὰ θαύματα,
τὸ Μεγαλομάρτυρος. δαιμόνων σίφη καὶ ἐκδιώκονται,
καὶ τοῖς νοσήσιν δέδοται ῥῶσις τῷ σώματος, καὶ λοιμώδους νόσου
καταπαύεται, τῇ προσφάουσα τῆς Κάρας σου εὐδοξία.

Σπῶ.

Στῶμεν ἀλαβῶς, ἐν Οἴκῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ προσκυνή-
σωμεν, Κάραν τῷ σεβάσμιον, τῷ ὄντως θείαν
καὶ ἀξίεπανον, τῷ φοινηχθῆσαν αἵματι τῷ θείῳ Μάρ-
τυρος, καὶ τελευτῶν θαύματα παραδόξα, ὡς σεφθῆσαν
χειρὶ παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Υμνος παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε Θεοχαρίτω-
τε. Μῆτερ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τῷ σὺν χαίρει ἀν-
τιδεδώρησαι, τοῖς ἀλαβῶς σε μέληπαι ἡμῖν τοῖς δέ-
λοισσιν. τὸν Χριστὸν δὲ, ὃν ἀρρήτως τίτοκας, ἡμῖν
ἰλεων Κόρη ἀπεργάσαι.

Καταβασία. Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποσταλάριον. Γυναικες ἀνατίσθητε.

Ενθὺς πυρσδόμενος, τῷ πόθῳ τῷ πανταύκτῳ,
τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδράως μόνον καθάλας, καὶ
Τύραννον ἀπ' ἀνθρώπων, Σεβήρον τὸν παράφρονα, ἡλεγ-
ξας ὡς Χαράλαμτες, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τῷ τῶ-
νων Δεσπότη. Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύ-
λαττε, σκέπε σὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης
ἀπρώτης, κινδυνῶν τ' ἐξέλθε ἡμᾶς, τὰς πόθῳ ἀσσημύ-
τας σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σῶσις πρεσβύταις
χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τὰς... Πᾶσα πνοή. Ἰσῶμεν ἡ. δ. καὶ ψάλλ-
ομεν ἡ. προσόμοια γ'. δαυτερόντες τὸ α. ἡχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν ταῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τῷ
τιμίῳ Κάρᾳ καταπαύσατε ταύτης, τῷ Θεῷ Χαρά-
λάμτες τὸν τὸν Χριστὸν, ἐν σαδὶ κηρύξασαν, καὶ ἀτελεί-
ξασαν πλασίω τῷ δυοσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστω μεγαλύνασαν.

Τοῖς Οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν σωτηρίσθησιν, καὶ τα-
ρεςὼς Τελαδί, τῇ Ἀγίᾳ Τελεσμάκαρ, αὐτὴν κατὰ δικ-

τάς

τάς ὑπὲρ ἡμῶν, ἥντιν ἐν Πίστει τιμώντων σε, τὴν πανσε-
βάσμιον Κάραν, καὶ ἥντιν δανῶν, αἰτεμεῖων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανής καὶ πανεύδοξος ἀναπέταλκεν, ἐν τῇ Ε' λ-
λάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τῷ Θεῷ Χαρα-
λάμπει. διότι λαμπρῶς ἐορτάζει κατέχευσα, τὴν παν-
σεβάσμιον Κάραν, τὴν πὺν Χειρὸν, ὡς θεάνθρωπον
κηρύξασαν. Δόξα, ἡχος π. α'.

Ωστερ ἀλάβασρον πλήρες, ἡ τιμία σε Κάρα Θε-
ωπίσει προχέει, οἷόν τι μύρον πολύτιμον τὰ ἰάμα-
τα, τέσσε-τισὲς ἀωδιάζει θαυμασίως, καὶ τὸς μὲν τί-
σεως αὐτῇ προσιόντας ἥντιν δανῶν ἀταλλάττεται. τὴν
δυσώδη τε πλάνην καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανώ-
λη λοιμικὴν καταταύσσει, ἀρωγίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ
ἐρῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομεύ σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ Ἀγίον Ἐλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λατρυρίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος.

Ὡς δὲ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἡχος βάρυς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος.

Ἡ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου πρὸς Ἀντιόχην.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι.

Ἀληθεία, ἡχος δ'. Ἡ. Δίκαιος ὡς φρονιζέ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῷ κτ' Ἰωάννου.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τ Ε Λ Ο Σ.